

Ang mga Magulang at mga Kaibigan ng mga Lesbiyan at mga Bakla (Parents and Friends of Lesbians and Gays - PFLAG) ay isang internasyonal na boluntaryong pangsuportang pangkat na nagsimula sa US noong 1979 pagkatapos ng Martsa para sa mga Karapatan ng Tao sa Stonewall (Stonewall Human Rights March.)

Ang pangunahing layunin ng PFLAG ay suportahan ang mga pamilyang nahihirapang maunawaan ang sekswalidad ng taong kanilang minamahal.

Kami ay umaasa na ang impormasyong ibinigay ay makatutulong sa mga magulang na maunawaan ang mahirap na alanganing kalagayan ng kanilang anak na lalaki o anak na babae na nahihirapan o nakikipaglaban tungkol sa kanilang sekswal na pagkakaiba. Ang mga damdamin at mga pangamba na ating kalimitang nadarama, bilang mga magulang ay pangkalahatan, ngunit para sa ibang tao, batay sa kulturang ating pinamumuhayan, ang mga damdaming ito ay maaaring maging matindi o masidhi.

Naiintindihan ng PFLAG na ang mga pamilya ay may iba't ibang pamamaraan sa pagpapahalaga, mga kahalagahang moral at mga paniniwala na bukod-tangi sa isang pangkat ng pamilya. Ang buod ng mga kagamitang-sanggunian sa Brisbane ng PFLAG ay isa lamang patnubay upang siguruhin sa mga pamilya na sila ay hindi nag-iisa sa kanilang mga nararamdaman at mga damdamin na kanilang nararanasan, kapag ang taong minamahal ay nagpahayag sa kanilang pamilya tungkol sa mahalagang bahagi ng kanilang buhay.

Ito ay panahon, na ang mga magulang ay nakadarama ng pagiging bukod o hiwalay, naniniwala na wala silang makausap tungkol sa suliraning ito. Ang mga magulang ay kalimitang nakadarama, na sila lamang ang may ganitong problema. Gayunman, batay sa istatistika, isa sa bawat limang pamilya, anuman ang lahi, relihiyon o kultura, ay mayroong miyembro ng pamilya na lesbiyan o bakla, kahit na alam nila o hindi.

Kapag ang mga anak na lalaki o mga anak na babae ay unang “lumabas o nagpahayag” bilang homosekswal sa pamilya:

Maraming mga magulang, noong unang pagsabihan na ang kanilang anak na lalaki o anak na babae ay homosekswal, ang nakaranas ng iba't ibang uri ng mga damdamin, kabilang ang:

- pagkabigla – hindi pinaniniwalaan ang kanilang naririnig, umaasang ito ay masamang pangarap lamang. Ito ang mga oras na may iyakan at maraming mga luha.
- pagkabigo - na maaaring maging dahilan ng depresyon o lubhang kalungkutan para sa ilang mga magulang.
- pagsisi o paratang – nagtataka kung sila ay pinaparusahan dahil sa kanilang nakaraang kasalanan.
- pagkagalit – bakit ginagawa nila ito sa amin, kami ay mabuting mga magulang.
- pagkapoot – hindi nauunawaan na ang likas o natural para sa isang sekswal na kalagayan ay hindi karaniwan para sa iba.
- pagkalito – pagsasabi ng mga masasamang bagay sa kanilang anak, ngunit magsisisi sa bandang huli.
- pagkakasala - naniniwalang sila ay masamang mga magulang at dapat nakayanan nilang hadlangan na mangyari ito.
- pagkahiya at pag-aalaala – tungkol sa pagsasabi sa mga kaibigan at iba pang mga miyembro ng pamilya dahil natatakot silang makita o masabing sila ay masasamang mga magulang.
- paninisi o paratang - sinisisi ng mga magulang ang bawa't isa, kung minsan sinisisi ang ina sa pagiging masyadong mabait at hindi nagpapalakad ng hustong disiplina. O ang mga ama ay nasisisi dahil sa pagliban o masyadong mahigpit. Kung minsan sinisisi ng mga magulang ang kanilang sarili sa hindi pagkilala at paghadlang na mangyari ito.

Ang karamihan sa mga magulang ay naghahanap ng mga dahilan kung bakit ang kanilang anak ay homosekswal at nagtataka “bakit ang aking anak?” Ngunit ang katotohanan, ito ay bale wala, kung tayo ay naging pinakamabuting magulang o pinakamasamang magulang, hindi natin mahahadlangan ang ating mga anak na lalaki o mga anak na babae buhat sa pagiging bakla o lesbiyan at hindi rin nila magagawang hadlangan ito. Ito ay hindi pagpili.

Ang pananaliksik ay nagsasabi na walang napatunayang teoriya o paliwanag kung bakit tayo ay ipinanganak na heterosekswal at walang napatunayang teoriya o paliwanag kung bakit ang mga tao ay ipinanganak na homosekswal. Bilang mga magulang, kailangan nating unawain na hindi pinili ng ating mga anak na maging homosekswal at para sa iba, ito ay mahirap na buhay. Sinasabi ng mga siyentipiko na ito ay hindi pangkaisipang sakit, na minsang pinaniwalaan. Sinasabi rin nila na ito ay likas o natural na ibang sekswalidad katulad ng heterosekswalidad. Ito ay isa lamang sekswal na kalagayan na hindi nauunawaan ng karamihan sa atin.

Alam ng ilang mga lesbiyan at mga bakla na kapag sinabi nila sa pamilya, bibiguin lamang nila ang mga magulang. Sa kasamaang-palad, ang iba ay natatakot na mapalo o magulpi, palayasin sa pamilya at kung minsan ay mas masama, batay sa kanilang lahi at relihiyon. Sino ang pipiling mamuhay sa ganitong buhay o mapalagay sa ganitong mga panganib? Para sa karamihan ng ating mga anak na lalaki at mga anak na babae, masyadong mahirap sa kanila ang magkunwari na sila ay ang taong gusto natin (ito ay ang maging heterosekswal) at kaya dapat silang maging matapat, kahit na alam nilang malaki ang ipagsasapalaran o isasapanganib.

Para sa maraming mga magulang, mahirap na maunawaan ang anumang nangyayari sa kanilang anak at sila ay nagdaraan sa panahon ng pagdadalamhati. Ito ay lubhang totoo sapagkat ipinalalagay ng maraming mga magulang na ang kanilang anak ay namatay at ngayon ay mayroon silang estranghero o di-kilalang tao na nakatayo sa harapan nila.

Ipinagdadalamhati rin ng mga magulang ang pagkawala ng pag-asa na ang kanilang anak ay susunod sa tradisyunal na landas ng pag-aasawa at pagkakaroon ng mga anak, gaya ng ginawa natin at ito ay maaaring lubhang mahirap para sa bawa't isa.

Sa katotohanan, kailangan nating maintindihan na ang ating anak na lalaki o anak na babae ay hindi talagang nagbago. Siya pa rin ang dating tao. Kaya lang, sila ay nagiging matapat tungkol sa kanilang sarili, sa bagay na hindi natin maunawaan.

Ang diskriminasyon laban sa mga lesbiyan at mga bakla ay ang huling diskriminasyon sa mga pangkat na minorya sa maraming mga bansa at ito lamang ang karanasan na hindi magkabahagi ang mga magulang at mga anak. Kung ang ating anak ay dinidiskrimina o inaapi sa ating lipunan dahil sa relihiyon o lahi, tayo, bilang mga magulang ay maaaring mahabag sapagkat naranasan natin ang kaparehong diskriminasyon sapagkat tayo ay magkapareho, ngunit sa diskriminasyong sekswal, ang anak ay nag-iisa at kalimitan dinidiskrimina o inaapi, hindi lamang ng lipunan, ngunit kung minsan ng pamilya rin. Ito ay maaaring magkaroon ng malungkot na kalalabasan o mga konsikwensiya para sa ating mga anak na lalaki o mga anak na babae.

Kailangan tayo ng ating mga anak upang suportahan sila. Ang pagmamahal ng magulang ay hindi dapat na may-pasubali o kondisyonal.

Kailangan nating maunawaan na hindi gusto ng ating mga anak na lalaki at mga anak na babae na maging lesbiyan o bakla. Alam nila na binibigo nila ang mga magulang at ang pinakamasama, maaaring tanggihan o hindi tanggapin nila. Ang mga kabataan ay karaniwang nakikipaglaban sa kanilang sekswalidad sa mahabang panahon bago sabihin sa pamilya.

Para sa maraming mga kabataan, may kaalaman na ang kultura at karangalan ng pamilya ay nasa panganib. Kung minsan, kailangan ang lakas upang ipagsanggalang ang iyong anak na lalaki o anak na babae sa panahon ng unang “paglabas o pagpapahayag” at panatiliin silang ligtas.

Maraming kabataan ang nakararanas ng depresyon o matinding kalungkutan at nakakaisip na magpakamatay dahil sa paghihirap na maitago o mailihim ang kanilang sekswalidad, o sila ay natatakot sa mga kalalabasan o mga konsikwensiya kapag sinabi nila sa pamilya. Para sa iba, ito ay dahil sa sila ay tinanggihan o ditinanggap ng pamilya o dahil sa kanilang pansariling pagkapoot sa pagiging homosekswal.

Bilang mga magulang, maaaring hindi natin gusto na maging homosekswal ang ating anak na lalaki o anak na babae at kailangan nating maunawaan na hindi rin nila gusto ang maging homosekswal. Noong ang ating mga anak ay “lumabas o nagpahayag” hindi nila iniwala ang mga moral, hindi sila naging tagasalunga o lumihis at hindi nawala ang kanilang pagpapahalagang pampamilya. Sila ay hindi mga taong dapat katakutan o iwasan at hindi dapat na tratuhin nang mababa o pagtawanan.

Nais ng ilang mga magulang na makayang sugpuin ng kanilang anak ang kanilang homosekswalidad. Ito ay karaniwan upang ang mga magulang ay hindi mapahiya sa mga kamag-anak at mga kapitbahay o para sa pansariling pangrelihiyong paniniwala. Ngunit ito ba ay makatarungan? Dapat sikapin ng mga magulang na ilagay ang kanilang sarili sa kalagayan ng kanilang anak at isipin kung kaya nilang sugpuin ang likas o natural na sekswalidad at mamuhay bilang homosekswal. Magagawa ba natin ito? Sa palagay ko ay hindi, dahil sa hindi ito likas para sa atin at ito ay lalabas na kasuklam-suklam.

Ang heterosekswalidad ay hindi likas o natural para sa bawa't isa at ang pagsugpo sa likas o natural na gawi o hilig ay madaling sabihin kaysa gawain at maaaring maging labis na makapinsala sa mahabang panahon.

Maraming tao ang naniniwala na mas maraming mga homosekswal ngayon kaysa noong nakaraang 50 taon. Ito ay hindi totoo. Mayroong homosekswalidad mula pa noong magsimula ang panahon. Ngayon lamang, dahil sa edukasyon at mas maraming tao ang nagiging matapat sa kanilang sarili, na ang mga tao ay nagpapahayag o ipinabatid na sila ay bakla o lesbiyan.

Ang pangkaraniwang problema para sa maraming tao sa lipunan ay ang pagkakaroon ng ina-akalang mga ideya tungkol sa mga lesbiyan at mga bakla at kapag ang kanilang minamahal ay nagpahayag na ganito sila, ito ay talagang paghamon sa kanilang mga pagpapahalaga at sa kanilang lipas na sa panahong mga paniniwala at para sa marami, ito ay lubhang harap-harapan. Maraming mga pamilya ang nagtatagal na magpasiya bago nila tanggapin ang kanilang minamahal.

Paano kinakaya ng mga ama ang pagkakaroon ng anak na homosekswal.

Walang mga alituntunin. Lahat ng mga ama ay may iba't ibang reaksiyon. Ang iba ay sumusuporta, ang iba ay maaaring umiyak, makadama ng matinding pagkabigo o maging abusado o marahas. Ang iba ay nagkukunwari na ang problema sa homosekswalidad ay hindi lumabas. Karaniwan ang mga ama ay may kakaibang mga problema kaysa sa mga ina.

Ang ilan ay nakadarama na:

- ang kanilang ego o pagkamakasari ay nasugatan
- kulang ang pagkalalaki dahil sa nagka-anak sila ng bakla o lesbiyan
- kailangan nilang sisihin ang iba
- huhusgahan sila mismo ng mga tao
- pagkahiya
- sila ay hindi nagtagumpay bilang tunay na huwaran para sa kanilang anak

Kailangan nating lahat ang pagtanggap:

Kailangan ng ating mga lesbiyang anak at mga baklang anak ang pagtanggap katulad ng ating mga anak na heterosekswal at kailangang malaman ng mga magulang na kung gusto nating mapanatili ang pagmamahal at paggalang ng ating mga anak, kailangan nating igalang sila nang lubusan.

Bilang mga magulang, kailangan nating sikaping makakuha ng mas maraming impormasyon hangga't maaari, upang matulungan tayong maunawaan ang mga problema na kinakaya ng ating mga homosekswal na anak. Hindi madali, nang sabihin sa atin, na ang ating anak ay homosekswal at bilang mga magulang, tayo ay nahihirapang unawain ang impormasyong ito. Kailangang malaman ng ating mga anak na minamahal at aalagaan pa rin sila at magkasama tayong magtatagumpay.

Upang maunawaan, kailangan nating kausapin ang ating anak at magtanong ng mga tanong na makatutulong sa atin na makaunawa bilang mga magulang at hikayatin ang ating anak na lalaki o anak na babae na maging matapat.

Ilang mga tanong na makatutulong:

- Gaanong katagal mo nang alam?
- Sinabi mo na ba sa iyong mga kaibigan?
- Mayroon bang kumalaban sa iyo mula noong “lumabas o nagpahayag” ka?
- May kapareha ka ba? Kung mayroon; gaanong katagal na?
- Kailan ko siya maaaring makilala?
- Ano ang iyong pangunahing pag-alaala tungkol sa pagsasabi sa amin?
- Ang iyo bang “paglabas o pagpapahayag” ay naging mahirap kagaya ng iyong inakala?
- Ano ang gusto mong malaman ko tungkol sa iyong sekswal na kalagayan?
- Paano ako mabuting makatutulong sa iyo?
- Maaari bang sabihin ko sa ating pamilya at mga kaibigan?
- Gusto mo bang tumulong na sabihin sa ating pamilya at mga kaibigan?
- Ikaw ba ay natutuwa o nasisiyahan sa pagiging matapat at pagsasabi sa amin?
- Paano mo nakikita ang iyong hinaharap na buhay bilang isang taong lesbiyan/bakla?
- Ano ang nakikita mong mga kahirapan o suliranin: kung mayroon?
- Ano ang iyong mga kinatatakutan at mga pag-aalaala?
- Maligaya ba ang buhay mo?

Maging matiyaga o mapagpaumanhin kapat nakikipag-usap sa iyong anak at bigyan sila ng panahong matapos ang bawa't tanong.

Huwag asahang ang bawa't tanong ay masasagot sa unang pag-uusap.

Unawain na maaaring may mga pagkapahiya o kahihyan sa lahat ng panig na kasangkot, kaya sikaping maging mapagdamdam o maramdamin.

Ipaliwanag sa iyong anak na hindi mo nauunawaan ngunit gusto mong maunawaan.

Huwag magsabi ng salungat na mga puna. Makinig sa kanilang sasabihin. Bilang isang magulang, ikaw ay maaaring nakadarama ng pagtangga o nababagabag para sa kanila ngunit ito ay hindi dapat ipasa sa kanila, hangga't maaari. Ito ay hindi makatutulong at ang iyong anak na lalaki o anak na babae ay maaaring maging alanganin o mag-atubiling makipag-usap sa iyong muli tungkol sa paksang ito.

Dapat malaman na ang mga kabataan, sa simula ay madaling makadama ng paghuhusga at pagtangga o di-pagtanggap at kaya maaaring maging lubos na maramdamin.

Sa katapusan, ang pagyakap at pagsasabi sa iyong anak na ang iyong pagmamahal ay ganap at walang pasubali, ay makatutulong nang malaki sa pagpapanatili ng matibay na buklod o pagmamahal sa kaniya at ang pagkaka-isa ng pamilya.

Sa pansarili o personal na tala:

Bilang isang magulang ng isang homosekswal na lalaki, nauunawaan ko na maaaring magtagal-tagal bago mangyari ang tunay na pagtanggap at pag-unawa, ngunit ang pagmamahal sa ating mga anak ay hindi dapat may-pasubali o kondisyonal. Natuklasan ko na sa pamamagitan ng pagtanggap sa aking homosekswal na anak, siya ay mas matapat at minamahalaga kami, kanyang mga magulang, kaysa sa kanyang heterosekswal na kapatid na lalaki, na ipinagpapalagay lamang ang aming pagmamahal at suporta para sa kanya sa kanyang buhay.

Shelley Argent OA